

лікарської помилки, як і будь-якого захворювання, — це, перш за все, її запобігання.

Список використаних джерел

1. «Кузня кваліфікованих кадрів: Центр симуляційної медицини та інноваційних технологій у Чернівцях», Всеукраїнська медична газета «Ваше здоров'я», © 2003 — 2021.
2. Омарова К.П. Перспективы применения информационных технологий у симуляционном обучении студентов. «Вестник КазНМУ». — 2010.

СИМУЛЯЦІЙНИЙ ЦЕНТР: МЕДИЧНІ ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

**Станська О.М., Смандич В.С., Хухліна О.С., Мандрик О.Є.,
Сокорська В.О.**

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

У сучасних реаліях, особливо на фоні епідемії Covid19 перед студентами медиками стоїть проблема в недостатності клінічної практики та вербальних навичок. Крім того, багато уваги сучасне суспільство приділяє безпеці пацієнтів, етичним питанням, відповідальності щодо рішень медичних працівників, необхідності у високому рівні професійної кваліфікації й динамічному розвитку процедур і методів. Водночас форми медичної освіти до, яких ми всі звикли не дають змоги вирішити ці питання й підготувати медичного працівника до продуктивної праці з пацієнтами. Ця ситуація вимагає адаптування освітнього процесу, щоби мінімізувати розрив між теорією і практикою студента. Симуляційне навчання допоможе вирішити ці проблеми, від навчання в університеті до подальшого безперервного навчання.

Симуляція в медичному навчанні — це новітня технологія навчання й оцінювання практичних навичок, знань та умінь під час реалістичної імітації виконання процесу чи ситуації протягом відведеного часу за допомогою біологічних, механічних, електронних та віртуальних систем.

Може виникнути розуміння, що симуляційне навчання — це лише відпрацювання практичних навичок на манекені, але це не зовсім так. Одним із ключових аспектів є зменшення стресу й готовність лікаря до непередбачуваних станів.

У країнах Європи освіта та навчання лікарів є обов'язковим із використанням симуляційного навчання, а їхня діяльність регулюється відповідними законами. У нашій країні розвиток симуляційних центрів

почався не так і давно, але, щоби повністю використати можливості цих центрів, потрібно забезпечити якісну підготовку викладачів, які будуть проводити навчання.

Основна частина. Використання симуляційних технологій відкриває безліч перспектив та вирішує багато проблем студентів: доступність у будь-який час, можливість відтворення великої кількості клінічних ситуацій, повторюваність, вибір ситуацій із рідкісними або небезпечними хворобами, уникнення стресу, допустимі з етичної точки зору, опанування навичками, які при першому виконанні могли б мати негативний наслідок для реальних пацієнтів, тривалість навчального процесу не обмежена, контроль якості виконання практичних навичок. Також на базі симуляційних центрів можна проводити різні тренінги, курси, курси підвищення кваліфікації, які будуть проводити досвідчені спеціалісти й у яких брати участь зможуть усі охочі.

Також до переваг цього навчання можна віднести те, що учасники знаходяться в рівних умовах, розвиток критичного мислення та прийняття рішень та відпрацювання рефлексивного навчання.

Отже, XXI століття — це століття інновацій і можливостей, які в медичній сфері ми певною мірою можемо задовольнити за допомогою симуляційного навчання. Кожного дня відбуваються нові відкриття в науці і вона крокує вперед і наше завдання крокувати з нею в ногу. Наш курс має бути спрямованим на вдосконалення, доступність та реалізацію отриманих знань. За останні роки потреба в такому навчанні дуже зросла, щоби випускати конкурентноспроможних лікарів на ринок праці, які мають мати високий рівень практики, вербальних вмінь та певну кількість додаткових знань, які підтверджуються певними сертифікатами. Отже правильно організований, забезпечений досвідченими фахівцями симуляційний центр забезпечить країну висококваліфікованими працівниками.

Список використаних джерел

1. Симуляционное обучение в медицине / Под ред. проф. Свистунова А. А. Составитель Горшков М. Д. — Москва.: Изд-во Первого МГМУ им. И. М. Сеченова. — 2013. — 288 с.
2. Rosen K.R. The history of medical simulation. *Journal of Critical Care*. — 2008. — Vol. 23. — P. 157–166
3. Satava R.M. Virtual reality surgical simulator. The first steps. *Surg Endosc*. — 1993. — № 7(3). — P. 5–203.
4. Перспективы применения информационных технологий у симуляционном обучении студентов / К.П. Омарова и др. // Научно-практический журнал «Вестник КазНМУ». — 2010. — № 1